

nemlig dels som Voldgiftsmænd ved de forskellige Spørgsmaal, der er om Smørrets Kvalitet rundt omkring i de store Byer — det vil jo blive et Spørgsmaal, som Rigsdagen selv maa afgøre, om den ønsker at udvide Mejerikonsulenternes Antal — og dels mente det ærede Medlem, at det ogsaa vilde være en nyttig Gerning for Mejerikonsulenterne at overtage, hvad jeg vilde kalde Statskontrollen, Staldinspektionen med Hensyn til den Mælk, som endnu ikke er kommen til Andelsmejerierne, altsaa undersøge denne Mælk og i det hele taget føre Kontrol med Renlighed og Orden i Staldene. Jeg erkender fuldt ud, at der her ligger et Spørgsmaal, som det danske Landbrug vistnok gør Ret i at tage op med Kraft og Energi, men det stiller sig dog foreløbig tvivlsomt for mig, hvorvidt det er rigtigt og nødvendigt, at Staten i saa Henseende træder til. I Schweiz har man allerede indført en slig Staldkontrol under meget gode Former, og jeg tror, at hvis de mange Andelsmejerier, vi have her i Landet, vilde gøre det, kunde det uden videre Udgift sættes i System allerbedst af Andelsmejerierne selv, idet jo hver Andelshaver er interesseret i, at Mælken bliver forsvarlig og renlig behandlet og kommer i god Tilstand til Mejeriet. Hvis man passer paa at udnævne dem, der — for at bruge et landligt Udtryk — have deres Kram i Orden, skulle de ogsaa nok sørge for, naar de blive ansatte som Kontrol, at de andre ikke ved deres Efterladenhed fordærve hele Varen og dermed formindsker Kvaliteten af det Produkt, som Andelsmejerierne frembringe. Jeg er som sagt overordentlig gunstig stemt for, at man i saa Henseende tager kraftigt fat, og selvfølgelig kan der være Mulighed for, at Staten bør træde vejledende og hjælpende til, det nægter jeg ingeniunde. Men jeg tror, at Mejerierne selv bør og kunne tage denne Sag i deres egen Haand. Det ærede Medlem gik dernæst over til at omtale Bevillingen til Avlscentrer, og han udtalte sin Tilfredshed med Forslaget, men var dog ikke tilfreds med den Maade, hvorpaa Bevillingen var foreslaaet anvendt i Anmærkningerne. Han udtalte, at der ikke havde været Tilfredshed med den Maade, der var bleven foreslaaet. Jeg mener nu at have lyttet ganske godt efter Forhandlingerne her i disse Dage, da Finanslovsforslaget har været til 1ste Behandling, men jeg maa erkende, at det ikke har været mig muligt at høre nogen Utilfredshed i saa Henseende. Det har tværtimod glædet mig, at der synes at være Tilfreds-

hed med Forslaget om Avlscentrer og den Maade, hvorpaa Bevillingen skulde anvendes, og jeg gaar altsaa foreløbig ud fra, at der ikke er Utilfredshed i saa Henseende. Naar det ærede Medlem nu siger, at han blandt andet ikke synes om Forslaget, fordi det vil komme de store og gode Besætninger til gode, vil jeg dertil bemærke, at naar Forslaget tænker at give disse Præmier til Besætninger over 20 Kør og under 20 Kør, finder jeg ikke, han har Ret i, at det er de store Besætninger, man her specielt har tænkt paa, thi en Besætning under 20 Kør vil dog meget let kunne blive en lille Besætning. Til det ærede Medlems Anker over, at det skulde være de gode Besætninger, Præmierne komme til Gavn, maa jeg bemærke, at det ærede Medlem dog ikke kan vente, at det skal være de daarlige Besætninger, de komme til Gavn. Han gaar nemlig ud fra, at de, der have store og gode Besætninger, ikke behøve en slig Hjælp. Jeg tror, dette beror paa en Misforstaaelse; i det mindste har jeg et noget andet Synspunkt paa denne Sag. Der gives i Landbruget, ligesom i alle andre Erhverv, hvad jeg vilde kalde Landbrugets Blækere, som gaa i Spidsen, og som med hellig Iver for deres Virksomhed og Kald gøre Forsøg, ville have det bedste frem paa alle Omraader og søge at vise Vejen, som vi andre skulle følge. Men det er min Overbevisning og min Erfaring, at disse Folk, som anstille kostbare og langvarige Forsøg, ingeniunde ere dem, der høste Frugten af deres Arbejde. Nej, de, der høste Frugten, er os andre, som tage deres sikre Resultater uden at tage Risikoen. Jeg finder derfor ingeniunde, at der er noget urimeligt i, at en slig Bevilling gives netop til dem, der med Risiko og Opofrelse og med Indlæg af personligt Arbejde og Dygtighed søge at skabe Besætninger, hvis Tilstedeværelse kan blive til Gavn og Nytte for det danske Agerbrug i det hele. Naar det ærede Medlem dernæst lagde et godt Ord ind for Svinene, kan jeg berolige ham med, at jeg fuldstændig har Blikket aabent for den store og gavnlige Bevægelse, der har rejst sig i de senere Aar med Hensyn til at forbedre Svineracerne. Som d'Hrr. vide, er det jo ved Indførelse af Yorkshiresvinet, som dernæst blandes med den rene Landrace, at man har naaet fortræffelige Resultater. Der er rundt omkring i Landet oprettet mange Avlscentrer, og at de ville komme ind under den Støtte, man har paatænkt at give Avlscentrerne gennem Forslaget i Aar, betragter jeg som noget selvfølgeligt. Det